

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

primair:

- het ontslagbesluit van 4 juli 2019 nietig te verklaren;
- het Europees Parlement te veroordelen tot betaling van een bedrag van 20 000 EUR ter vergoeding van de geleden immateriële schade;
- het Europees Parlement te verwijzen in de kosten;

subsidiair:

- de onrechtmatigheid vast te stellen van het besluit tot opheffing van de politieke fractie ENV;
- dientengevolge, het ontslagbesluit van 4 juli 2019 nietig te verklaren;
- het Europees Parlement te veroordelen tot betaling van een bedrag van 20 000 EUR ter vergoeding van de geleden immateriële schade;
- het Europees Parlement te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij primair vijf middelen aan, die identiek of soortgelijk zijn aan die welke in het kader van zaak T-154/20, IY/Parlement, zijn aangevoerd.

Subsidiair beroept zij zich op de onrechtmatigheid van het besluit tot opheffing van de Europese politieke fractie ENV. Het besluit tot opheffing is onwettig, aangezien het op een kennelijk onjuiste beoordeling en op misbruik van bevoegdheid berust. Dit betekent dat het ontslagbesluit dat uitsluitend op die opheffing is gebaseerd, ook onrechtmatig is en nietig moet worden verklaard.

Beroep ingesteld op 23 maart 2020 — JB/ Cedefop

(Zaak T-159/20)

(2020/C 201/42)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: JB (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat)

Verwerende partij: Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (hierna: "Cedefop")

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het stilzwijgend afwijzend besluit van Cedefop van 19 januari 2020 nietig te verklaren;
- Cedefop te veroordelen tot betaling van het bedrag van 442 276,78 EUR aan haar.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2. Tweede middel, ontleend aan schending van het recht op behoorlijk bestuur, aangezien haar verzoek tot schadevergoeding is onderzocht door een ambtenaar van Cedefop die de hoedanigheid van getuige à charge heeft, en schending van artikel 11 bis van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: "Statuut").
3. Derde middel, ontleend aan schending van het vermoeden van onschuld in het kader van het verzoek dat zij uit hoofde van artikel 90, lid 1, van het Statuut heeft ingediend, zoals wordt bevestigd door het stilzwijgend besluit tot afwijzing van de klacht uit hoofde van artikel 90, lid 2, van het Statuut.
4. Vierde middel, ontleend aan het feit dat de verwerende partij haar, in strijd met het Statuut en het beginsel van onpartijdigheid, heeft teruggezet in rang en niet heeft bevorderd.

Beroep ingesteld op 27 maart 2020 — 3M Belgium/ECHA

(Zaak T-160/20)

(2020/C 201/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: 3M Belgium (Diegem, België) (vertegenwoordigers: J.-P. Montfort en T. Delille, advocaten)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

- het besluit van ECHA van 16 januari 2020 (ECHA/01/2020) betreffende de "opname van zeer zorgwekkende stoffen in de lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk in bijlage XIV [van de REACH-verordening ⁽¹⁾] te worden opgenomen" nietig verklaren voor zover het de opname van "Perfluorbutaansulfonzuur (PFBS) en zouten daarvan" betreft;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Het bestreden besluit is vastgesteld in strijd met de vereisten van artikel 57, onder f), van de REACH-verordening en verweerder heeft blijk gegeven van een kennelijke beoordelingsfout, aangezien hij niet heeft aangetoond dat de betrokken stof waarschijnlijke ernstige gevolgen heeft voor de gezondheid van de mens en voor het milieu.
2. Het bestreden besluit is vastgesteld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het daartoe behorende beginsel van voorzienbaarheid, omdat verzoekster niet in staat was gesteld om op enige wijze te constateren of te achterhalen met welke definitie, criteria of factoren het ECHA zijn besluit had onderbouwd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB 2006, L 396, blz. 1).